

Et retssamfund?

Hvorfor fastsætter distributører priser på 95 procent af alle mærkevarer? skriver Hans Kristian Pedersen

“Korruption er slem. Men værre end korruption er forsøget på at tilsløre og dække over korruptionen”, sagde Karl Carstens, Vesttysklands tidligere forbundspræsident.

De ord får mig til at spekulere på, om musik- og videomafiaen burde vige deres plads på listen over de største forbrydere i landet for de dommere, der dækker over dem.

Det demokratiske problem med partiske dommere bliver jo ikke mindre af, at det udspringer af sjusk og fordomme og en indgroet tro på, at det er bedre at skjule fejl end at rette dem.

Den side af retssystemet har ikke ændret sig, siden Galileo Galilei blev dømt til at anerkende, at Jorden er flad. Hensynet til ”the greater good” – tilliden til myndighederne – sættes så højt, at dommerne hellere vil dømme en uskyldig end rette en fejl.

KRONIK

HANS KRISTIAN PEDERSEN

JEG forbereder en retssag mod domstolene (omtalt i NORDJYSKE 30.11.). Den kommer ikke alene til at handle om erstatning for de 2000 beslaglagte film, den kommer også til at behandle spørgsmålet om partiskhed. Normalt er det svært at bevise, at dommere er partiske. De bruger stadig ”jorden er flad”-løsningen, hvis beviserne peger i den ”forkerte” retning.

Alle ved jo, at Jorden er flad, så hvorfor spillede tid på at lytte til Galilei og Copernicus, før der skrives i dombogen: ”Det, der er anført i sagen, kan ikke føre til andet resultat.”?

JEG BLEV engang dømt for injurier efter i en bog at have beskrevet, hvordan videobranchens Godfather, advokat Johan Schlüter, sammen med kulturministeriet havde ført EF-domstolen bag lyset og bygget videobranchens udlejningsmonopol op på en løgn.

Desværre havde løggen på det tidspunkt været uantastet så længe, at Vestre Landsret ikke ville være med til at afsløre den. Jeg blev i stedet dømt til at anerkende, at en udtalelse om, at en lov tillader salg af videofilm, ikke kan anses for at være forskellig fra en udtalelse om, at samme lov forbyder salg af videofilm. Og når retten har talt, kan man som borger intet stille op.

NORMALT altså, for i Menneskeretskonventionen (MRK) og retsplejeloven er der regler for, hvordan en retssag skal foregå. Hvis bare dommerne overholder disse regler, kan de roligt bruge ”jorden er flad”-løsningen under vurderingen af en sag.

Retsassessor Dorete Bager fra fogedretten i Aalborg overholdt ikke reglerne, da hun den 29. november 2005 efterkom Johan Schlüters ønske om at lave en uvarslet ransagning i min filmbutik Laserdisken i Prinsensgade. Hun lod sig overtale uden at give mig mulighed for at komme til orde, og hun beslaglagde uden videre mine film og tog kopier af mine regnskaber til Johan Schlüter.

UVARSLEDE ubegrundede ransagninger mod dem, musik- og filmbranchen ikke kan lide, er ikke usædvanlige. Ingen lytter til ofrene, når dommerne i kendelsen uden

videre skriver, at ”betingelserne er opfyldt”, og det gummistemples automatisk af de højere retsinstanser, hvis sagen appelleres. Hvis det var gået, som det plejer, var fogedretten og Johan Schlüter sluppet fra det, uden at nogen havde løftet et øjenbryn.

Men denne gang kiksede det. Johan Schlüter havde nemlig skrevet forkert på forbuds- og bevisskringsrekvisitionen, og da det endelig gik op for domstolene, valgte de vanen tro at dække over fejlen i stedet for at rette den.

SAGEN VAR ikke anlagt mod mig, men et gammelt anpartsselskab, som min daværende advokat Jakob Axel Nielsen havde oprettet i 1999 for at beskytte mig mod angrebene fra videobranchen. Senere, i 2003, var jeg blevet så træt af retssagerne, som havde varet i mere end 10 år, at jeg valgte at betale erstatning for min (lovlige) udlejning 10 år tidligere.

For at få fred accepterede jeg også at følge Johan Schlüters fortolkning af den nye ophavsretslov. Jeg overtog butikkerne fra anpartsselskabet, som derfor har været tomt siden 2004. Jeg havde netop meddelt Tøld & Skat, at selskabet var ved at blive opløst, da mine butikker blev ransaget - og anpartsselskabet blev stævnet.

Som retsplejeloven foreskriver, gjorde jeg byretten opmærksom på fejlen i svarskriftet. Ingen reaktion. Heller ingen reaktion fra Vestre Landsret, der i kæremålet ignorerede mine processkrifter, min partsforklaring og mine bilag og ligesom byretten afslog min anmodning om et retsmøde (omtalt 11.12.05 og 14.01.07). Ingen ville høre på mig. Vestre Landsret lukkede øjne og ører og brugte ”jorden er flad”-løsningen. Den opdagede derfor ikke, at den stadfæstede et forbud mod salg af film overfor et selskab, der ikke havde solgt noget som helst i mere end 2 år, og som ville have været opløst, hvis det ikke lige var for det kiksede sagsanlæg.

RETSPLEJELOVEN giver mig ret til at få bevisskret materiale tilbage, hvis der ikke anlægges sag inden 4 uger, og først da jeg i frustration over den manglende respons til sidst bad om at få regnskaberne tilbage, kom der en reaktion: Straks blev nye retssager anlagt for at omgå reglerne i retsplejeloven, nye ”jorden er flad”-løsninger, nye kreative fortolkninger og begrundelser, som hovedsageligt går ud på, at det er min skyld, at fogedretten ikke undersøgte sagen godt nok til at begynde med. Antallet af sager voksede til fire ved Retten i Aalborg og to nye appsager ved Vestre Landsret.

Dorete Bager burde have holdt det retsmøde, som MRK kræver. Havde hun gjort det, var fejlen med ApS’et opdaget, de tre bogstaver var streget fra stævningen, og jeg havde forklaret, at jeg i fuld åbenhed gjorde lige præcis det, Johan Schlüter under Folketingets behandling af lovforslaget havde fortalt politikerne, at videoforhandlerne skal gøre i henhold til den nye lov. Selvom hun i sympati for Johan Schlüter måske alligevel havde skrevet i kendelsen, at ”betingelserne for en fogedforretning er opfyldt”, ville ingen kunne sætte en finger på hendes arbejde.

NU HAR jeg imidlertid en sag. Retssagerne mod videobranchen løser ikke problemet med rettens beslaglæggelse af mine film under en ulovlig ransagning, og det faktum, at mit liv igennem to år helt uden grund har været domineret af retssager. I håbet om at få løst problemet med dommernes beskyttelse af videomafiaen én gang for

alle forsøger jeg at få domstolene dømt for at være partiske i strid med MRK.

Måske finder retssagen også vej til Guinness Book of Records. I et forsøg på at gøre det svært for dommerne at bruge ”jorden er flad”-løsningen har jeg taget hvert eneste relevante, men ignorerede faktum, hver eneste relevante, men ignorerede lovparagraf, hver eneste af rettens undladelser, forsømmelser og krænkelse og hver eneste begrundelse uden lovhjemmel og formuleret en påstand. Med over 250 påstande i stævningen er det måske en verdensrekord.

ER DET en indiskutabel universel sandhed, at Danmark er et retssamfund? Jeg vil lade dig teste det selv. Følg med i retssagen på www.laserdisken.dk. Kik dommerne over skuldrene og vurder selv, om de er så upartiske, som du tror og håber, at de er.

Læs den hemmeligholdte historie om, hvordan Johan Schlüter sammen med kulturministeriet for 20 år siden førte EF-domstolen og Folketinget bag lyset for at etablere et ulovligt monopol på det lukretive marked for udlejning af videofilm. Vurder selv, om landsretten har ret i, at Johan Schlüters centrale udtalelser er ens, og om fogedretten har gengivet Johan Schlüters forklaringer til politikerne korrekt.

HVORFOR skulle det interessere dig, tænker du måske? Indrømmet, medmindre du forsøger at drive en uafhængig selvstændig virksomhed, er risikoen for at opleve den danske mafia og dens hjælpere fra fogedretten ikke særlig stor.

Men uden at vide det oplever du resultatet dagligt, når du køber ind. Konkurrencestyrelsen og OECD konkluderer på skift, at varerne i danske butikker er dyrere end i resten af Europa, og at det skyldes manglende konkurrence i Danmark.

Ifølge Konkurrencestyrelsen fastsætter distributørerne priserne på 95 pct. af alle mærkevarer. Den skønner, at overpriserne udgør 30-33 mia. kr om året. Kunne det ikke være interessant at vide, hvorfor det er sådan?

● Hans Kristian Pedersen er indehaver af Laserdisken, Prinsensgade 38. Aalborg. E-mail: hk@www.laserdisken.dk